4. 1831. No. 21.

SURINAAMSCHE COURANT.

ZATURDAG, DEN 12den MAART.

PARAMARIBO.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

'S GRAVENHAGE, 29 December. Het is vrij kluchtig na te gaan, niet alleen hoe weinig der zoogenaamde grieven er in Belgie hersteld worden, maar ook hoe dikwerf de provisionele bestuurders de voetstappen drukken van het door hen met zoo veel ondankbaarheid behandelde koninklijk gouvernement. Merkwaardig is het vooral, dat zij het zoogenaamde *million Merlin* weder ophalen. Zoo lang toch ons gouvernement over eene zekere som gelds ter opbeuring van handel en nijverheid beschikte, had men daartegen allerlei aanmerkingen en vele zeer gegronde. Een gouvernement toch moet als zoodanig geen geldschieter, geen leener wezen. Eene publieke administratie moet geen geld geven op twee en drie percent; want dit omgekeerde van den woeker is misschien nog schadelijker voor de maatschappij, waarin wij leven, dan een interest-accoord boven de wettige taks. Tegen een fabriekant, die daarmede geholpen wordt, is het tienmaal water in de zee gedragen, en altijd loopt zoodanig een voorschot tot nadeel van andere handelaars, die op hun eigene wieken drijven of door kapitalisten in staat worden gesteld, om met eere door de wereld te komen. Alle staatshuishoudkundigen zijn het dan daarover ook volkomen eens, en zeggen, dat het gouvernement zich met den handel zoo min mogelijk moet bemoeijen, hetzij om te nemen of om te geven. De Belgische journalen weten dat ook zeer wel. Zij hebben die leer altijd gepredikt, en wij, die het wel wisten en daaromtrent ten tijde van *Jan de Witt*, reeds op die hoogte waren gekomen, welke nu in Europa voor iets nieuws doorgaat, wij juichten de Belgen altijd nog toe, wanneer wij hen tot het Hollandsche stelsel van handel zagen naderen. Wij zeiden dus, maar wij zeiden het zonder daarom nog de glazen in te werpen bij onze overheden, *a bas le million Merlin*. De Belgen gingen verder; zij voegden deze grief bij de overige van veel minder belang, en stonden op en verjoegen hunne weldoeners, en schreven en schreeuwden tegen hun stelsel van regering; maar ziet nu de inconsequentie. De zelfde menschen, welke geen *million Merlin* wilden, stellen nu vijfmaal honderd duizend gulden ter beschikking van het provisioneel gouvernement, om daarmede de nijverheid te ondersteunen.

— De eenige wezenlijke vrijheid, welke de Belgen bij hunnen afval gewonnen hebben, is de onbepaalde vrijheid van de drukpers, doch ook deze zal de tegenwoordige orde van zaken wederom ten onder brengen.

— De citadel wordt altijd nog versterkt en van versche levensmiddelen voorzien; aan overgave of aan eene volkomene bevrijding der Schelde, gelijk *van de Weijer* gezegd had, wordt nog in het geheel niet gedacht.

— Ons klein maar dapper legertje bestaat thans uit 46,500 man, alle present op het appel.

— Terwijl de Belgische geestelijkheid aanspraak maakt op het monopolie van het lager en middelbaar onderwijs en de latijnsche scholen door de kleine seminaria wil doen vervangen, is er bijna geen stem die zich hier tegen verheft. Vroeger wilde men volstrekt de afschaffing onzer, voorzeker wat talrijke universiteiten, en daarentegen eene enkele hoogeschool in Brussel of Amsterdam hebben daargesteld; thans doet men juist wat het gouvernement der Nederlanden gedaan heeft, en eerbiedig verkregene regten en behoudt de bestaande instellingen; doch het gouvernement der Nederlanden deed dit ruim, verstandig, en met overleg. Het gaf aan Belgie wat Holland reeds bezat: eene universiteit aan Leuven, aan Luik en aan Gend; thans blijft men bij dat zoo zeer verworpene stelsel en laat het hooger onderwijs zoo als het was, met dat verschil alleen, dat men de faculteiten van elkander rukt, in de eene stad alles wat de wijsbegeerte betreft, in de andere het geneeskundige, en in de derde het regtsgeleerde bij elkander brengt; zoo dat men overal wat, en nergens een geheel zal vinden.

— De heer *Plaisant*, wiens benoeming tot directeur der handel academie te Brussel men in der tijd *une plaisanterie* noemde, staat thans aan het hoofd van het departement van justitie; eene zaak waarvan hij niet alleen geene de minste kennis heeft, maar daar hij zelfs de belangrijkheid niet van doorgronden kan. *Plaisant* is oorspronkelijk een goed mensch, doch hij bezit geene kundigheden, geen verstand, en heeft het voorkomen van een gek.

— Onder de nieuw benoemde Belgische professoren telt men *Adolphe Roussel*, oud twintig jaren, lang vijf voet, vier duim, somber van gelaat, geel van kleur en doorgaans met gescheurde kleederen.

— *Roussel*, is arm, slecht gekleed en heeft een zekere soort van nederige trotschheid, maar is in het geheel niet dom. Hij leerde te Antwerpen niet anders dan latijn en fransch, en kent die beide talen zeer wel; hij spreekt ze met gemak en tamelijk correct; maar hij is noch litterator, noch wijsgeer, noch publicist: hij heeft aanleg tot dat alles, zonder evenwel het geduld te bezitten, hetwelk ter verkrijging der noodige kundigheden in ieder vak vereischt wordt.

— De heer *de Ryckere*, vroeger een der middelmatigste professoren der Gendsche hoogeschool, wordt nu geteld onder de zwakste en onbeduidendste gouverneurs. Zijne vrouw, die hem vroeger reeds een paar malen gek gemaakt heeft, voldoet vrij beter aan de algemeene verwachting, en verliest in geene omstandigheden de kaart.

— De heer *Wellens*, de Zoon, in de wandeling *Jules de domoor* genaamd, is thans secretaris van het commité diplomatique. Deze jonge heer was nog voor korten tijd bij 's Konings kabinet geplaatst, vroeger studeerde hij met *van de Weijer* aan de universiteit te Leuven, waar geen van beiden evenwel iets uitvoerden dat naar wetenschappelijke beschaving, veelmin naar diplomatische geleek. *Van de Weijer* evenwel had natuurlijk verstand, eenige losheid en journalen lectuur. Hij werd verder door den ouden advocaat *van Meenen*, vroeger redacteur van den *Observateur Belge* en een beeldenstormer uit den tijd der Fransche revolutie, zoo wat letterwijs gemaakt, waarna hij eene dissertatie schreef, die hij in het latijn vertalen deed, en *simpliciter* promoveerde. Te Brussel aangekomen, kwam *van de Weijer* door zijn vriend *Jules* aan het huis van den burgemeester *Wellens* en werd, zonder daarvan evenwel de allerminste kennis te hebben, bibliothecaris der stad. Hij bleef ook de tafelvriend van den jongen heer, na door zijnen invloed en toedoen tot geheimschrijver der buitenlandsche aangelegenheden benoemd.

— Men zegt stellig te weten, dat het Londener congres de scheiding verlangt. Volgens het laatste protokol, zou er besloten zijn, om Belgie, hetwelk voor de rust in Europa aan Holland was toegevoegd geworden, als nu ter bevordering van die zelfde rust, wederom daarvan af te nemen; zullende er over de regering dier provincien nader worden beslist.

— Men heeft opgemerkt, dat de heer *Membrede*, ofschoon een Zuid-Nederlander van geboorte, evenwel nog zitting heeft in de Eerste Kamer der Staten Generaal.

— Een paar boertjes uit de omstreken, vertoonden zich aan het ministerie van financien. Zij moesten den minister spreken; het was geen audientie; daar hadden zij geen verstand van; zoo er geen audientie was, dan zou men maar audientie maken, en hen binnen geleiden. Zij geraken eindelijk door de voorposten, treden voor Z. E., maken een paar deftige dienaars en gaven hem een zak met duizend gulden, *voor den nood van het lieve Vaderland*.

ETTEN, 3 Januarij. Er loopt hier algemeen een gerucht, dat Z. M. onze Koning de beslissing der mogendheden, dat Belgie eenen onafhankelijken staat zal uitmaken, volstrekt niet wil beämen, maar dat Hoogstdezelve zou voorgeslagen hebben dat Belgie onder den Prins van Oranje, als Onder-Koning geheel afzonderlijk zoude bestuurd worden, en dat Prins *Frederik der Nederlanden* onder dien zelfden titel in Noord-Nederland zoude regeren, terwijl Z. M. als Koning het opperbeheer der beide landen hebben zoude.

'S GRAVENHAGE, 6 Januarij. In Gend heeft men het voorbeeld der Luiksche kooplieden reeds gevolgd en zich insgelijks tot het congres gewend, met verzoek om het vaderland toch niet verder ongelukkig te maken. Zij beweren vervolgens, dat, men, tijdens het bestuur des Konings, eene wekelijksche uitgave had van 170,000 à 180,000 guldens aan arbeidsloon: thans wordt er door de werklieden naauwelijks 5000 gulden verdiend.

— Men verneemt uit Luxemburg, dat de heer *Wilmar*, gouverneur aldaar van wege Z. M., op het onverwachts overleden is. De Koning verliest aan dien ambtenaar een getrouw en eerlijk dienaar; de provincie betreurt een verstandig behartiger harer belangen, een vriend van verlichting en ware vrijheid.

— Naar alle waarschijnlijkheid zal de hertog van Saksen-Weimar, als gouverneur, naar Luxemburg vertrekken.

— De door den Koning uit zijne bijzondere kas voorgeschoten penningen, begroot men op *twintig millioen* nederlandsche guldens.

ANTWERPEN.

Een onzer dagbladen, het *Journal du Commerce*, bevat het volgend artikel:

Denkbeelden van een Handelaar.

Toen de groot-handel, even als de aanzienlijkste ingezetenen van Antwerpen, bij een verzoekschrift aan den Koning den wensch tegen eene scheiding der twee groote deelen des Rijks uitten, was het, omdat zij wel overtuigd waren, dat de Handel, de Nijverheid en de Scheepvaart van ons schoon en rijk land daardoor aanmerkelijk zouden lijden, daar het bij ondervinding

aan hen bekend was, hoe gereed onze broeders van het Noorden waren, om hun alle mogelijke belemmeringen te veroorzaken. Niettemin verlangden zij, even als het overige gedeelte des Rijks, dat de in het oog loopende grieven zouden worden uit den weg geruimd, en dat het begeven van ambten en bedieningen, zoowel in het burgelijke als in het militaire, in evenredigheid onzer bevolking zoude plaats hebben, en dat eene waarlijk nationale vertegenwoordiging, door het volk verkozen, zouden worden ingesteld, welke onze regten zoude hebben verzekerd.

Daartoe was echter geenszins eene scheiding noodig, evenmin als eene verandering van het regerend stamhuis, welke alleen door de vijanden van ons land zijn gevorderd, of door lieden, welke door hunne gesteldheid daartoe genoodzaakt werden, zijn begeerd. In een woord, tot het bekomen dezer verbeteringen was geene geheele omverwerping van het bestaande noodzakelijk, waaruit een zoo verderfelijk gevolg is ontstaan, en dat maar al te zeer voorzien is geworden, niet door die volksmenners en raddraaijers, die niets te verliezen en alles te winnen hebben, maar door hen, die door hunne nijverheid en hunnen handel het waar geluk en den rijkdom van het land uitmaakten. Waarlijk, wij kunnen dit zeggen, en de ondervinding van slechts eenige maanden heeft er ons reeds het gevolg van doen ondervinden.

Beschouwt onze schoone rivier, welke gesloten ligt: onze verlatene dokken, waarop Belgie zich weleer verhief; onze verlatene scheepstimmerwerven, welke een groot getal armen bezigheid verschaften, en die het hout der bosschen verslonden, hetwelk men den eigenaren met goud betaalde. Waar is het leger van werklieden, dat men zoo wel aan onze haven en onze dokken, als in onze entrepôts en magazijnen werkzaam zag, tot de ontvangst en wederverzending van voortbrengselen, welke werden aangevoerd door onze eigene schepen, die door hunnen fraaijen en voordeeligen bouw, op zee de bewondering naar zich trokken. Waar is het groote getal buitenlandsche huizen en magazijnen, welke thans verlaten zijn en wier kapitalen in de nijverheid van ons land besteed werden. Neen, men moet het zich niet ontveinzen, de steden Gend, Luik, Namen, Bergen, Doornik en het geheele land zullen het even als wij zeggen, (en wij hopen dat zij het onverwijld zullen doen) het is tijd om er een einde aan te maken en slechts daaraan te denken wat ons te doen staat, om ons land voor een geheelen ondergang te behoeden. Welk is het zekerst, het spoedigst werkend middel, en dat ons het meeste voordeel zal verschaffen? Het is dat, om den Prins van Oranje tot onzen Koning te verkiezen, die nooit de eer daarvan is onwaardig geworden. Zoo hem een verwijt te doen valt, was het mogelijk dit, dat hij in den laatsten tijd te veel zwakheid heeft aan den dag gelegd, hetgeen ook mogelijk de oorzaak van de ongelukken van onze stad is; maar wie is een volmaakt mensch? Niemand. Zijne kinderen zijn bovendien Belgen en zijn geroepen om over hunne broeders te regeren; door dit middel zullen wij een' algemeenen oorlog voorkomen, zullen wij de bescherming van al de mogendheden verkrijgen, en wel in het bijzonder van Rusland, Pruissen en Engeland; zullen wij handelsverdragen met hen sluiten, en onze betrekkingen met Holland zullen vereffend worden tot genoegen van beide de landen; zullen wij onzen scheepvaart terug bekomen, en kunnen dan zelf onze haven vrij verklaren, en alzoo op nieuw de bewondering van geheel Europa naar ons trekken. Dan zullen wij, eindelijk, door onze nijverheid, al de fabrijken en manufacturen van ons schoone land, welke in dit oogenblik in den grootsten staat van kwijning gebragt zijn, weder in werking brengen.

Ziedaar de wenschen, welke een burger, een waar vriend van zijn vaderland, u voorstelt, die wenscht, dat alle weldenkenden dit bij een verzoekschrift aan de regering te kennen geven, bij hetwelk men haar zoude verzoeken, de eeuwigdurende uitsluiting van het huis van Nassau in nadere overweging te nemen; welk besluit niet na rijp beraad en met eene te groote overijling genomen is.

POLEN.

WARSCHAU, 30 December. Volgens de dagbladen loopt het gerucht, dat Zijne Majesteit de Keizer bepaald heeft, dat de Russische armee den 8sten Januarij binnen Polen zal rukken. Het Littausche korps wordt, zegt men, te Sokolka verzameld, en de Poolsche officieren bij hetzelve zijn naar andere regementen verplaatst. Het korps van den generaal *Pahlen* was reeds in beweging, en ook eenige regementen van den generaal *Sacken* hadden bevel ontvangen om zich marschvaardig te houden. Men hoopt intusschen nog, dat binnen kort andere berigten uit Petersburg zullen ontvangen worden.

— Verscheidene verdachte lieden in Litthauen en Volhijnie zijn, zegt men, naar het binnenste van Rusland gezonden.

— Men vindt in de dagbladen de volgende opgaaf van de ligting van krijgsvolk in het koninkrijk Polen: Op den 27sten waren in het district Kalisch gewapend 18,343 man; in het district Wielun 19,176 man; in het district Petrikau 19,123; te zamen alzoo in deze drie districten 56,642 man.

— De eerste divisie infanterie en de eerste brigade artillerie te voet, die den 17den met geforceerde marschen naar Warschau gekomen waren, zijn, onder bevel van den generaal *Krukowieckis*, naar de grenzen van Litthauen vertrokken.

FRANKRIJK.

PARIJS, 1 Januarij. Volgens berigten uit Rome, is aldaar wel eene zamenzwering ontdekt, maar geen opstand uitgebarsten. Vier en tachtig personen hebben zich verdacht gemaakt. Sommigen zijn twee en dertig mijlen van Rome verwezen, anderen zijn gevangen gezet. De zoon van de gewezen Koning van Holland is naar Florence bij zijnen vader gezonden. De zoon van *Jeronimus Bunaparte* zou in hechtenis genomen zijn, maar de Russische ambassadeur heeft hem onder zijn bescherming genomen.

Onder de voorvallen te Milaan verneemt men: Bij gelegenheid, dat de «Stomme van Portici» in den schouwburg zou gegeven worden, zou er een oproer uitbarsten. Het was daarbij ook vooral op den persoon van den kommanderenden generaal *van Walmoden* gerigt. Deze werd echter ter regter tijd daarvan onderrigt en nam derhalve zijne maatregelen. Toen nu bij het tusschenbedrijf zich een onbehoorlijk geraas in het opgepropt lokaal liet hooren, ging plotseling het gordijn in de hoogte, en het tooneel was met eene talrijke schaar Hongaarsche grenadiers bezet. Zulks deed de gewenschte wil werking op de onruststokers. Buiten den schouwburg waren ook maatregelen genomen en verscheidene verdachte personen werden naar de gevangenis gebragt.

IETS OPMERKELIJKS.

Bij de veelvuldige blijken van verknochtheid aan den Koning en het onschendbaar houden van den eens gezworen eed van getrouwheid, mogen wij het gedrag van den edeldenkenden Luitenant der 2de klasse, aan boord van Z. M. Fregat *de Proserpina*, den heer H. J. VAN MALDEGHEM, niet onvermeld laten. Deze officier, Zuid-Brabander van geboorte en aldaar nog zijn' vader bezittende, ontving van dezen, op de Schelde voor Antwerpen, de stellige uitnoodiging om de Hollandsche zeedienst te verlaten en zich ter beschikking van het provisioneel gouvernement te stellen; met de hartelijkste bezwering den Hollandschen Dwingeland niet langer te dienen. Maar de brave zeeman verwierp den vaderlijken last en schreef hem, dat hij zijn' eed, aan den Koning gedaan, niet zou verbreken en zelf tegen zijn' vader zou strijden, als hij zich onder de muiters bevond. Het provisioneel gouvernement drong nog sterker bij hem aan, om de partij der Brabanders te kiezen, met bedreiging, dat de wreedste straf hem wachtte, wanneer hij halstarrig in Hollandsche dienst bleef en men hem te eeniger tijd krijgsgevangen maakte; waarop de heer VAN MALDEGHEM eenvoudig antwoordde: »dat hij verzocht voortaan van zulke on» beleefde brieven verschoond te blijven.«

ADVERTISSEMENTEN.

DE KURATOR DER ALGEMEENE WEES-, DESOLATE- EN ONBEHEERDE BOEDELS KAMER, zal op Dingsdag den 15den dezer, des namiddags ten *vier* uren, door den Vendumeester M. A. KEIJSER, publiek doen verkoopen, ten Sterfhuize en voor rekening den Boedel H. W. KONING:

Vier wit marmeren BORSTBEELDEN, met derzelver steenen Voetstukken, zeven Venster-ramen met glazen ruiten, een Zonnewijzer, enz., enz.

Alsmede zullen ten zelven tijde worden verkocht, voor rekening van diverse afzenders:

68 kisten à 50 flesschen *Chateau Haut-brion* Wijn.
40 » » » » *Rauzan Margaux Medoc.*
30 » » 12 » *Hochheimer.*
13 » fijne Wijnen in soorten.
84 vaatjes Hollandsche Boter.
26 kwart tonnen Zout Vleesch.
240 doosjes groene Thee, à 1 ℔ ieder.

Paramaribo, 11 Maart, 1831.

C. A. FISCO,
2de Commies.

DE Crediteuren des Boedels wijlen *J. La* GARDÉ, en daaraan behoorende vaste Effecten, worden verzocht te compareren, op Maandag den 14den dezer, ten 12 uren, ten huize van de ondergeteekende, om over hunne vorderingen te raadplegen.

Paramaribo, 10 Maart 1831.

J. J. G. SPILKER.

ALle degenen, welke iets te pretenderen hebben van Plantaadje ***Felix***, gelieven daarvan ten spoedigste opgave te doen, ten kantore van de ondergeteekende.

W. C. KENNEDY qq. c. s.

LEVI BIXBY is voornemens de Kolonie te verlaten.

Paramaribo, 11 Maart 1831.

H. J. MAIR vertrekt.

SCHEEPS-TIJDING.

UITGEKLAARD.

DEN 7den dezer, de Nd. Am. Brik Jane, Kapt. B. FOSTER, naar Glouchester; lading: 247 vaten Malassie.

Den 9den, het Schip Godefrida, Kapt. A. HANSEN, naar Amsterdam; lading: 42 vaten en 1946 balen heele Koffij, 9 vaten en 412 balen gebr. dito, 58 balen schoone en 1 dito vuile Katoen.

Den 11den, het Schip den Amstel, Kapt. C. J. KAT, naar Amsterdam; lading: 581 vaten (466039 pond) Suiker, 37 balen (12030 pond) schoone Katoen en 1721 pond oud Koper.

Ter Drukkerij van Gezusters SERRES.